

Muži ani ženy LCC Radotín se mezi evropskou elitou neztratili

V belgickém Gentu se o víkend 7.-8.9. konal evropský pohár mistrů – Ken Galuccio Cup. V silné konkurenci dvanácti mužských a osmi ženských týmů, vítězů národních lig, se oba radotínské celky prosadily na nejvyšší příčky.

Muži zahájili svou cestu turnajem jednoznačným vítězstvím na irskými

7:4 přispěl pěti zásahy Radek Skála. Ve čtvrtfinále se radotínští postavili německému mistru ze Stuttgartu a úvod zápasu jim vůbec nevyšel. Po první čtvrtině prohrávali 0:2 a hra se jim ne-dařila. K velkému obratu zavelel kapitán Petr Poupě, který během dvanácti minut třemi brankami otočil skóre

foto: Lippens photography

Ženy LCC Radotín vybojovaly na historicky nejlépe obsazeném poháru mistrů evropských zemí 2. místo

UCD 10:0. Hatrickem se blýskl Emil Moravec, Radek Skála s Petrem Poupěm předvedli ukázkový gól po triku se schovaným míčem. Druhý zápas byl o poznání těžší. Proti velmi dobře fyzicky připravenému týmu Oslo Legends se Custodes prosadili až ve druhé půlce. Ke konečnému vítězství

ve prospěch svého týmu. Custodes získali sebevědomí, začali kontrolovat hru, v druhé půli zápasu již na hřišti dominovali a nakonec zvítězili jednoznačně 10:3. V semifinále turnaje se hráči LCC střetli s anglickým týmem LC Spencer a tento zápas se jim bohužel příliš nevydařil. V úvodu utkání

obdrželi několik laciných branek, útok se neprosazoval proti důsledně obrané soupeři a Custodes celý zápas tahali za kratší konec. Osm minut před koncem již prohrávali 2:6. V závěru tým ještě zabojoval, Jirka Loskot, Matěj Barák a Radek Skála snížili na rozdíl pouhé jedné branky, ale v závěru po další chybě opět inkasovali a do finále se neprobojovali. Zápas o třetí místo mezi českými mistry a vítězem ligy severní Anglie, Stockportem, byl jeden z nejlepších na turnaji. Dařilo se především Jirkovi Loskotovi, autorovi čtyř branek, a skvěle hrála celá obrana v čele s oběma brankáři, Jakubem Marešem a Tomášem Říhou, kteří se po celý turnaj pravidelně střídali. Ještě 11 minut před koncem zápasu vedli Custodes 8:4 a zdálo, že si připiší cený scalp. Závěr zápasu ale nezvládli a několika zbytečnými chybami pustili zápas do prodloužení. V něm držel tým skvělými zákroky Tomáš Říha. Na konci druhé minuty však Custodes lacině ztratili míč v útoku a Stockportu se podařilo zápas rozhodnout pěkným gólem jejich nejlepšího střelce Toma Gosnaye. Celkově můžeme hodnotit vystoupení LCC jako úspěšné, ale při trošce štěstí a lepším zvládnutí některých klíčových okamžiků mohl tým dosáhnout i na vyšší příčky. Vítězem mužského turnaje se stal nakonec anglický Spencer, když si ve finále poradil poměrně snadno se švédskými Farsta Cobras 13:3. Ženy LCC se ve skupině postupně utkaly s týmy Amsterdam Lions (13:2), Wirral Oxton (6:11) a Wetingen Wild (22:0). Vybojovaly tak ve své skupině druhé místo a v semifinále narazily na svého velkého rivala – německý Hannover. V dramatickém utkání dokázaly Češky zvítězit 8:7, a probojovaly se tak až do finále celého evropského poháru. V něm však nestačily na suverénní anglický tým z Oxtou (6:16) a v konečném účtování obsadily velmi cenné druhé místo. Navíc byla radotínská Adéla Blahovcová vyhlášena nejužitečnější hráčkou turnaje. Belgičtí pořadatelé připravili skvělý turnaj a je potěšující, že v silné konkurenci oba radotínské týmy uspěly.

Jan Barák
www.lcc-radotin.cz

Radotínský Sokol oslavuje 28. října 125. let od svého vzniku

Je mnoho organizací, které mají svoji historii. Ta o radotínském Sokolu se píše již 125 let. I po takové době jde o moderní organizaci s více jak šesti sty členy.

Sokol byl prvním tělocvičným spolkem v Radotíně. K Tyršovým ideálům, k vlasteneckému heslu „Co Čech, to Sokol“, se přihlásili i zdejší obyvatelé a na ustavující valné hromadě byl 28. října 1888 založen Sokol Radotínský. O sportovním, kulturním a vlasteneckém přínosu Sokola pro obec nikdy nebylo a ani dnes není pochyb. Sokolové se významně zapojili do společenského a kulturního života obce a svým působením tak vychovávali k vlasteneckosti a národní hrdosti. Pozoruhodné je, že organizace měla od svého založení až do roku 1948 pouze tři starosty, Václava Drchotu (39 let), MUDr. Bohumila Voděnku (10 let) a Františka Maška (11 let). V roce 1932 na pozemku mezi vilkami (dnešními ulicemi

starostů v republice (33 let). Na pozici jednatele byl zvolen Ondřej Mika. Areál Sokola Radotín prošel rozsáhlou modernizací. V roce 2001 bylo otevřeno první boxlakrosové hřiště s umělým povrchem v Evropě. V následujících letech bylo vybudováno umělé osvětlení, tribuny, přístupové cesty nebo oplocení areálu, došlo k plynofikaci budovy sokolovny a restaurace, přibýly nové sprchy, vzduchotechnika. Kompletně zrekonstruovaná restaurace byla otevřena v listopadu 2004 za účasti bývalé starostky

foto: Martin Boudný

Největší současná akce Sokola Radotín – Memoriál Aleše Hřebeského v boxlakrosu

Grafitová a Vykoukových) vyrostla nová budova sokolovny s velkým sálem, restaurací i venkovním hřištěm. Dodnes je tento objekt jednou z výrazných staveb Radotína a o jeho kvalitách svědčí to, že se v něm dosud cvičí. Činnost Sokola byla několikrát přerušena. V roce 1941 za protektorátu a po politických změnách v roce 1948. Po válce byla obnovena hned v květnu 1945, ale ukončení organizace s úmyslem programově zničit ideu Sokola trvalo přes čtyřicet let (1948 až 1989). V období let 1950–1954 politické orgány určily pro tělovýchovnou organizaci názvy Sokol Kovoce, Sokol Kovo, Spartak Aero, Spartak Staveloko. Až se posléze ustálil název Dobrovolná sportovní organizace Spartak Radotín. Usilovnou prací se po roce 1989 podařilo obnovit tradici Sokola. Prvním starostou po více než 40 ztracených letech se stal Ing. Vladislav Šimáček. V roce 2001 byl zvolen starostou Mgr. Miroslav Knotek, v té době jeden z nejmladších sokolských

městské části Hany Žižkové. Z větších investic pak stojí za zmínku ještě výměna umělé trávy na hřišti (2008), oken a dveří (2009), parket na hlavním sále nebo střední krytiny na balkonech (2010). Poslední velká rekonstrukce je připravena na konec října letošního roku, kdy budou kompletně vyměněny mantinely, doplněny ochranná skla a ochranné síť na venkovním lakrosovém hřišti. Činnost v jednotě byla obnovena v oddělech všestrannosti, badmintonu, kulturistice a lakrosu. Později vznikly ještě oddily stolního tenisu, gymnastiky, nohejbalu a malé kopané (ta přišla v roce 2007 pod SC Radotín). Modernizovaná a udržovaná sokolovna a její areál patří k nejlépe vybaveným nejen v Praze, ale v celé České republice.

Sokol Radotín si dovoluje pozvat příznivce a členy na akademii k 125. výročí dne 21.10. od 17.00 hod. do radotínské sokolovny.

-jahe-, www.sokol-radotin.cz

Evropská lakrosová liga 2013

European Lacrosse League 2013

Finále/Final Tournament
Sobota/Saturday 19. 10. 2013

11.00 Semi-final 1
13.00 Semi-final 2
17.00 o 3. místo/3rd Place Game
19.00 Finále/Final game
Party

Stadion LCC Sokol Radotín

Nejlepší hráči Evropy včetně zástupců USA a Kanady

On-line přenosy na www.net-tv.cz
www.europeanlacrosseleague.eu

Radotínská kola v Britské Kolumbii

Radotínský biker Richard Gasperotti vyrazil se skupinkou jezdců do kanadské divočiny v Britské Kolumbii. Pro autentičnost a nasátí atmosféry otiskujeme originální popis v originálním jazyce bikerů.

16.7. jsme dosedli na letiště ve Vancouveru, kde na nás čekal Zed. Naštěstí nám dorazili i všechny cajky a tak nás čekalo už jen smontování kol, pivo, věca a spánek. Hned ráno jsme vyrazili směr Burnaby Mountain na vrchol SFU. Kopec je prokaný trail, přesně pro naše rozježdění a určitě nikdo z nás nezapomene na trail Cardiac, který je do takového kopce, že máš pocit, že ti exne pumpa. Kde se asi vzal ten název?

ners a Slider Cool, kde necháš veškerý špunty zadní gummy. Tím jsme se přehoupli do mekky světového bikingu, Whistleru. Jasná volba byl hodně známý trail Train Wreck, který vede okolo rozházených vagonů vlaku po lese, který nám poskytl i klid na výuku stylu brždění a přenášení váhy na kanadských prudkých skalách. Zpáteční trail Shit happens byl nejvic, nejdál a nejloub. Po těchto náročných dnech jsme začali být ztrhaní jako místní borůvky, tak jsme si dali day off. Hyperaktivní odnož naší skupiny se místo odpočinku u bazény rozhodla oklepat Whistlerský bikepark, který po více jak měsíčním období sucha

a odtud dalších 1000 výškových metrů perfektního singlu, kde dokážeš uvařit brzdy. Jako první biker se dostal do cíle Ivoš, který to běžel s batůžkem a vykloubenou klíční kostí, 17 kilometrů z kopce, ten zas uvařil hnáty. Teď už nás čekala jen třešnička na dortu, 3 denní trip divočinou. Hydroplán nás nasál na Tyaxu a musel se 3x otočit aby nás všechny s kompletní výbavou dokázal dopravit na start našeho největšího adventure výletu, Lorna Lake. Co nejdříve jsme postavili tábor, odnesli jídlo daleko od našich hlav, aby jsme se neprobudili vedle pěkného medvědího kožíšku. Část party si dala bike a zbytek se snažil ulovit večeri. Ryby malý....takže buřty. Ráno balíčka a celodenní trip směrem na Spruce Lake, opravdová divočina, kam se dostaneš jen na kole, pěšky nebo na koni. Helikoptera i hydroplán je ti k prdu, protože se nedovoláš. Prostě není signál. V podvečer dorážíme k našemu dnešnímu cíli, kde probíhá zase další pokus o chycení večeri, ryby neberou, to dřív chytíme rýmu nebo vlka. Jelikož minulá noc nám ukázala, že umí udělat pěknou námrazu na spacáku, nenecháváme nic náhodě a taháme spoustu dřeva z lesa na celonoční čadák. Ráno se probouzíme vedle doutnajících klády, rychle pobalit, něco teplého za žebro, chytit rudla a vyrážíme směr Tyax. Cestou přes velký pas nás málem sežrala turbo hovada, komáři a malý mušky. Statečně jsme se ubránili a dorazili na Tyax, kde na nás čekal český řízek s bramborovým salátem od místního českého indiána Zdenka a jeho ženy Blanky. Náš velký obdiv patří zejména Ivošovi, který 3 denní trip v divočině odběhl indiánským stylem s vykloubenou klíční kostí. Na Chilcotins se nezapomíná a kdo tam jednou byl, chce se vrátit. Ručník končí, mýdlo končí a náš kemp končí taky a věřím, že se zase s naší partou rozehranou zase prožene divočinou.

crews

Více na: www.simpleride.cz

Zbraslavskou osmu projelo už 3000 cyklistů

Jarní deštivý a zmrzlý cyklistický závod Zbraslavská osma je zapomenut, ale počasí jakoby chtělo v sobotu 21. září odčinit nepřítel minulého ročníku.

Navzdory nepříjímé předpovědi a hrozným mrakům nad obzorem byly

ni dva jubilanti, celkově třitřicet účastníků v historii Osmy a dvoutisící závodníci dětí. „Těší nás, že se daří organizovat sportovní akci, kde nejsou na prvním místě vrcholové výkony, ale jejímž smyslem je možnost zkusit si opravdové závodění úplně pro každého, bez ohledu na výkonost či vybavení,“ pochvaloval si účast dětí spoluzakladatel závodu a nyní starosta Zbraslavi Aleš Háněl.

Soutěžní okruh je pro amatérské i závodní tréninkové jízdy stále připraven, když 32. ročník startuje na jaře příštího roku. Ale komu závodění se startovním číslem učarovalo, může si zkusit oblíbený Zbraslavský běh v neděli 1. prosince.

-jahe-

Více na: www.hsh.cz/beh

foto: www.hsh.cz/osma

Malí bikeri pod dohledem koučů zvládli závod

přímo ideální podmínky pro závodění. Vše tak v Borovičkách šlo na sto borců a minimálně stejný počet fanoušků. I díky této hojné účasti mohli být vyhláše-

foto: www.simpleride.cz

Spruce Lake nabídlo fascinující panoramatické výhledy do divočiny

Z tohoto kopce si odnesl vzpomínku Ivoš, který netrefil lávku, vyhodil si klíčku a zaplatil v nemocnici za 2 fotky a konzultaci s doktorem 1900 babek. Návrat na hotel jsme pojali bikersky a z Burnaby jsme to vzali na kolech přes Downtown známou ulici Hastings, kde je jasný odraz společnosti, která si uždí na úplně něčem jiném. Tak jako my se těšíme na kolo, oni se těší na něco do žily. Doporučujeme při návštěvě Vancouveru, letos už se hašíšáci pomalu nevešli ani na chodník. Další dny proběhly klasickým enduro/allmountain stylem. Oklepali jsme Lower Seymour přes Deep Cove, další rozvíjející se destinace Squamish a trailu okolo Alice Lake, známých 50 zatáček Rob's Cor-

připomínal českou motokrosovou trať. Takže na vyndání piana, ideální. Naše volba padla spíše na méně ježděné trailly jako třeba Angry Pirate, který má od nás za 1. Následující den přišel na řadu dortík v podobě cesty do Pembertonu, kde na nás čekali kluci z Blackcomb helicopters a vyhodili nás na vrchol Barber's Mountain. Začátek trailu je více o freeridingu, dostaň se dolů jak umíš. Odvážnější z nás hodili kola na hrb a jako hrdinové z freeridových filmů šplhali po prudkých stěnách aby si mohli dát ještě přidávek v podobě dlouhé lajny pomalu tajícího sněhu. Cestou prý nějaký medvěd....polovina ho zas neviděla. Napojujeme se na singletrail po kterém dojíždíme k jezeru Tenquille

Pétanque-ové loučení s létem přeloženo...

Kvůli deštivému počasí se totiž nepodařilo v původním termínu dobudovat nové bouloviště v areálu plážového volejbalu RSK. Z těchto důvodů bylo loučení přeloženo z 22. září na neděli 20. října.

Navíc počasí této jihofrancouzské hrě skutečně nepřálo – nejezte se, milí čtenáři mýlit současným slunečným, i když poměrně chladným babím létem. Ovšem, na druhou stranu, doufáme, že v tu neděli 20. 10. bude alespoň takhle.

Ti zvidaví z vás se mohou zajít podívat na uvedené místo, jak stavba pokračuje. A pokud by se snad někdo nemohl dopátrat, kde to je, tak se mohou zeptat např. p. Zdenka Krupila ml., čemu se říká Elbrus. A Zdeněk,

kteří už několik let provozuje místní stánek s občerstvením, je bezpečně navede. Takže se těším společně s dalšími milovníky pétanque na neděli 20. října! Doba zahájení (presentace od 13.30 hodin) a další náležitosti zůstávají v platnosti.

Ing. Petr Binhac

foto: Jirásek

Takhle živě se v létě hrálo na starém boulovišti